Написав Оксана Коломійчук
Субота, 31 березня 2012, 05:00

Всевишній Бог, Владико, Цар царів!
Як землю досконало Ти створив!
І є на ній відтоді і донині
Все, що потрібно для життя людині.

Росте зерно, тече ріка, шумлять гаї,
Зростають в сім'ях діточки малі.
І з радістю я бачу в цьому знов
Твою святу незмінную любов.

Твоя любов у щебеті птахів,
У шелесті дібров, в безмежності ланів,
У тихім плесі вод, у гуркоті грози,
У силі виноградної лози.

Твоя любов в обіймах дітлахів,
У лагідних долонях матерів.
Твоя любов у дозріванні нив,
Любов'ю Ти всю землю охопив.

Ми беремо любов Твою в дарунок,
Знайшовши у Тобі свій порятунок.
І кожен хай любов Твою знаходить,
Адже вона ніколи не проходить.